

Konventionen om finansiel Støtte.

Som det fremgaar af Beretningen for den 10. Forsamling (Side 21—24) anmodede Forsamlingen Raadet om at paalægge Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén i Samarbejde med det finansielle Udvalg at affatte den endelige Tekst til Konventionen om finansiel Støtte til en angreben Stat, saaledes at den senest skulde forelægges til Godkendelse paa den 11. Forsamling. Under Komiteéns Møde i April —Maj vedtoges en endelig Tekst, der findes i Komiteéns Beretning A. 11. Desuden foreligger der et særligt Aktstykke, A. 15., der indeholder Forslaget, Komiteéns Bemærkninger, det finansielle Udvalgs Bemærkninger og en Oversigt over de forskellige Regeringers Bemærkninger til Forslaget.

Som det fremgaar af Delegationsberetningen fra forrige Aar, fremførte den danske Delegation i 3. Udvalg forskellige Indvendinger mod Konventionsudkastet. Under Forhandlingerne modificeredes de imidlertid noget. Udenrigsministeriet besluttede derfor nærmere at præcisere de danske Synspunkter overfor Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén og tilstillede den gennem Sekretariatet følgende Meddelse:

»Den danske Regering har med stor Interesse gjort sig bekendt med Forslaget til en Konvention om finansiel Støtte for en angreben Stat og udtrykker sin største Anerkendelse af det Initiativ, den finske Regering har taget i denne Sag. Tanken om at tilvejebringe en vis Form for Sikkerhedsfølelse, som ikke søges i militære Rustninger, kan man fra dansk Side give sin fulde Tilslutning, men man kan ikke skjule, at man nærer visse Betænkeligheder ved den foreslaaede Plan.

Forbundspagten hviler paa den Tanke, at Raadet, hvis der finder en Krænkelse af Pagten Sted, skal tage ethvert Skridt, som kan anses for hensigtsmæssigt og virkningsfuldt til at sikre Freden. Det er vanskeligt paa Forhaand at forudse de

Omstændigheder, hvorunder en Krænkelse kan indtræde, og hvilke Regler, der vil være mest hensigtsmæssige i det enkelte Tilfælde. Den danske Regering mener derfor, at man undertiden overdriver Betydningen af paa Forhaand at udarbejde Regler, der skal anvendes, hvis Pagten krænkes; paa den anden Side undervurderer den ikke, at det kan have sin store Betydning at undersøge de Midler, der i givet Fald kan bringes i Anvendelse.

I Tilfælde af større Konflikter vil den foreslaaede Konvention næppe faa praktisk Betydning, men ved mindre farlige Konflikter vil den muligt have Værdi. Den danske Regerings Tilslutning til Paa-tagelse af Forpligtelser, der gaar ud over dem, som allerede nu indeholdes i Forbundspagten, kan imidlertid ikke forventes, førend der har fundet en Indskrænkning af Rustningerne Sted. Det maa derfor være en Forudsætning for, at man fra dansk Side vil kunne slutte sig til det foreliggende Udkast, at Konventionens Ikrafttræden gøres afhængig af Vedtagelsen og Ikrafttrædelsen af en almindelig Konvention om Indskrænkning og Begrænsning af Rustningerne.

Fra dansk Side nærer man i Principet nogen Tvivl om Nyttens af at yde finansiel Støtte i Tilfælde af Trusel om Krig. Bortset fra Vanskeligheden ved at afgøre, hvilken Stat der er den truede, vil Raadet ved at udtale sig herom ikke staa saa upartisk som ønskeligt for at kunne mægle mellem Staterne. Opsætter Raadet paa den anden Side at yde finansiel Hjælp, indtil det har forsøgt Mægling, mister Hjælpen højst sandsynligt meget af sin Værdi. Man vil dog fra dansk Side kunne gaa med til, at der ydes finansiel Støtte til en Stat, der trues af Angreb, under Forudsætning af, at Raadet, førend saadan Støtte tilstaaes, har forsøgt ethvert egnet Middel til at standse Striden ved Mægling eller paa en hvilken som helst anden Maade, hvorhos det